

Landsformanden mente, man hertil skulde svare, at D.K. principielt tog Afstand fra at Lærerens økonomiske Kaar skulde være afgørende for, hvilke pædagogiske Opgaver der blev overladt dem.

Man vedtog at indsende en saadan Skrivelse samt at sende Kopi heraf til Gentofte Kommunalbestyrelse.

19. Kvindelig Sølvsmed.-

En kvindelig Lærling havde henvendt sig til D.K. og fortalt, at man nægtede hende Adgang til at tage Svendeprov med den Motivering, at hun ikke havde lært tilstrækkeligt paa Tegne og Kunstindustriskolen for Kvinder.

Landsformanden havde henvendt sig først til Skolens Formand, der havde sagt, at det kendte han intet til, det var Lærlingen, der ikke egnede sig til sit Fag.

Landsformanden havde derefter skrevet til Sølvsmedenes Oldermænd Hr. Ewald Nielsen, der havde svaret, at saafremt den paagældende var kvalificeret, vilde det ingen Forskel gøre, om det var en mandlig eller kvindelig Lærling, og om Uddannelsen havde fundet Sted paa Skolen eller andet Steds.-

20. Børnekyndige Domstole.-

Sammen med Danske Kvinders Nationalraad havde vi indsendt Forslag til Justitsministeriet om Indførelse af børnekyndige Domstole i Lighed med, hvad man har forskellige Steder i Udlandet.

Imod dette Forslag var Justitsministeriet kommet med forskellige Indvendinger, idet Retsplejeudvalget som Hovedbetragtning mod Forslagets Gennemførelse anførte, at Domsmandsordningens Tanke er at kræve Plads for det ikke fagmæssige Syn paa strafferetlige Foreteelser, mens vort Forslag krævede en særlig Sagkundskab hos Doms mændene.

I Anledning af disse Indvendinger havde vi atter indsendt en Henvendelse, hvori vi erkendte, at Indførelsen af børnekyndige Doms mænd vil betyde Indførelsen af en faglig Domsmandsret, men samtidig uddybede vi de nærmere Grunde til, at vi ønskede saadanne Doms mænd.

21-25. Kvindelig Sædelighedsinspektør.-

Børn i Sædelighedssager.-

Kvindelig Politi.- Kvinden i Enhedspolitiet.-

Voldsforbrydelser.-

Alfonseri.-

Angaaende disse Sager havde Fru Ingrid Larsen, Hillerød, og Fru Martine Bjørneboe været først hos Justitsministeren og derefter hos Rigspolitichef Thune Jacobsen.

Begge Steder havde man mødt Sagen med Interesse.-

M.H.t. Alfonser var Thune Jacobsen meget velvilligt indstillet til vort Forslag og vilde gerne gaa ind for et mere effektivt Tilsyn med Meldepligt og Straf, hvis dette undlodes.